

ՔՐԻՍՏՈՍ ԾՆԱԻ ԵՒ ՅԱՅՏՆԵՑԱԻ ՕՐՀՆԵԱԼ Է ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆՆ ՔՐԻՍՏՈՍԻ

Ահա այս օրուան կարգախօսը - յայտարարել որ քու եւ ինձ համար այսօր ծնաւ Յիսուս անուանեալ մանուկը Յուդայի երկրին Բեթղեհէմ քաղաքին մէջ: Ուրախանանք եւ շնորհաւորենք գիրար այս շնորհաբեր լուրով: Մանուկ մըն է ան որ երկու հազար տարիներէ ի վեր իր ներկայութիւնը տեսանելի եւ խօսքը լսելի կը դարձնէ մարդկային կեանքի ամէն երեսներուն վրայ: Մանուկ մըն է ան որ սիրելի է եւ արժանի պաշտամունքի, վասնզի ան Որդին է մեր երկնաւոր Աստուծոյ:

Ծնաւ մանուկ Յիսուսը Մարիամ կոյսէն եւ դարձաւ մարդ կատարեալ առանց կորսնցնելու իր Աստուածութիւնը: Եկաւ իր լայն ուսերուն վրայ բառնալու մարդու մեղքին ծանր բեռը: Եկաւ բժշկելու հիւանդը, սրբելու արցունքը սգացողին, լոյս տալու կոյրին, բանալու ականջը խուլին: Բայց ասոնցմէ աւելի վեր եւ աւելի կարեւոր յիշեցնելու որ Հայր Աստուած կը սիրէ իր ստեղծած մարդ արարածը եւ կ'ըզոյս անոր փրկութիւնը:

Ահա թէ ինչու ծնաւ Յիսուս մանուկը: Ահա թէ ինչու բոլորս ալ՝ առանց բացառութեան, պէտք է ուրախանանք որովհետեւ մեր մեղաւորութեան պատճառաւ կորստաւթեանէ ելնելով՝ գտնուած ենք, եւ յոյս ունինք որ այլեւս չարին դէմ, փորձութեան դէմ կռուելու կարողութիւնը տրուած է մեզի:

Յիսուսի ծնունդով Հայր Աստուած ինքզինքն յայտնաբերեց մարդկութեան, ըսելու թէ որքան պիտի ուզէր որ ան՝ մարդկութիւնը, վերադառնար իր մօտ երկնքի բարիքները վայելելու եւ յաւիտեանական կեանքին արժանի ըլլալու:

Յիսուսի անձին մէջ, խօսքին եւ գործին մէջ կար մատը Հայր Աստուծոյ: Այս իրողութիւնը Յիսուս քանիցս հաստատեց իր խօսքով «Ես եւ Հայրը մէկ ենք» ըսելով: Ահա թէ ինչու բոլորս ալ ուրախանալու ենք որովհետեւ մեզ ստեղծող Հայրը հեռու չէ մեզմէ, կը սիրէ մեզ սրտովին, եւ միշտ մեր հետն է:

Հայց եկեղեցւոյ հայրապետները անցեալ դարերուն իրենց յօրինած աղօթքներով եւ շարականներով փառաբանած են այս մանկան ծնունդը եւ աստուածայայտնութիւնը: Մենք այսօր, կը սփռնանք անոնց ստեղծագործութեանց վրայ եւ շնորհակալ կ'ըլլանք թէ որքան բախտաւոր ենք որ այսպիսի նախահայրեր ունեցած ենք որոնք հարստացուցած են մեր հոգեւոր ժառանգութիւնը: Վստահօրէն, երբ կը կարդանք այդ աղօթքները եւ կը լսենք շարականներու երգեցողութիւնը մեր հոգիները կը հրեռնին եւ կ'ուրախանան: Եւ մենք փառք կու տանք Աստուծոյ որ մեր փոքր ազգ աննկատ չէ թողած եւ առատօրէն բաշխած է իր շնորհները այսպիսի հայրապետներու հոգիներուն:

Քրիստոս ծնաւ եւ յայտնեցաւ: Սփռնելի եւ օրհնեալ յայտնութիւն է այս որու ճամբով Յիսուս իջաւ իր երկինքէն հրեշտակներու երգերով բազմելու մասրի գահին վրայ, ընդունելու հովիւներն ու իմաստուն բազաւորները՝ հեռաւոր երկիրներէ եկած, որոնք կը բերէին իրենց խորհրդաւոր նուէրները այս մանկան առ ի նշան Անոր բազաւորութեան եւ քահանայութեան: Մենք այսօր, ի՞նչ կու տանք Անոր: Վստահօրէն, Յիսուս մանուկը ոչ մէկ բանի պէտք ունի, վասն զի իրն է

ամբողջ աշխարհին ու տիեզերքը: Լաւագոյնը որ կրնանք տալ պիտի ըլլայ մեր սէրն ու պաշտամունքը իրեն, իսկ եղբայրական եւ սիրոյ փոխարարներութիւնը իրարու նկատմամբ, որպէս զի խաղաղութիւնը տիրէ աշխարհի վրայ ի մէջ մարդկան:

Ասկէ աւելի մեծ եւ արժէքաւոր նուէր չկայ, վասն զի այդ ընելով սկիզբը դրած պիտի ըլլանք Աստուծոյ հեղինակաւոր թագաւորութեան հաստատման: Այդ ընելու պարագային անհամաձայնութիւնները պիտի վերնան, պատեհազմները պիտի դադրին եւ համայն մարդկութիւնը պիտի ապրի անվախ, ստեղծագործ, համերաշխ:

Ահա այսպէս երգեցին երկինքի հրեշտակները եւ ի տես մտորին մէջ հանգչող մանկան - «Փառք ի բարձունս Աստուծոյ, ի յերկիր խաղաղութիւն, ի մարդիկ հաճութիւն»: Եկե՛ք, մենք ալ բարձունքներու մէջ բնակող Աստուածը փառաւորենք մաղթելով որ երկրի վրայ ապրող բոլոր ազգերու միջեւ խաղաղութիւն տիրէ եւ մարդկութիւնը անցընէ իր օրերը հազիստ եւ խաղաղ պայմաններու մէջ:

Ձեզ եւ մեզ աւետիս . Քրիստոս ծնաւ եւ յայտնեցաւ:

Օրհնեալ է յայտնութիւնն Քրիստոսի:

ՇԱՀԷ Ա. ՔՀՅ. ԱԼԹՈՒՆԵԱՆ

ԱՆԱՌԱԿԻ ԿԻՐԱԿԻՆ

Սուրբ Ներսէս Շնորհալի Հայրապետի մեծ Պահֆի երրորդ կիրակիին համար խմբագրած շարականը հիմք ունի Ղուկասի աւետարանին 15րդ գլուխը, ուր աւետարանիչը արձանագրած է Յիսուսի առակները կորսուած ոչխարի, կորսուած դրամի եւ անառակ որդիի մասին: Հայրապետը կը գրէ.

«Կ'օրհնենք քեզ անսկիզբ Հայրը միածին Որդիին, զոր զրկեցիր կորսուած ոչխարը վերադարձնելու իր փարախէն: Դարձուր մեզ եւս մեր մեղքերէն քու որդիիդ չարչարանքներուն միջոցաւ»:

«Քեզ կը գովենք, ով Բան (Յիսուս) եւ լոյս, որ վերականգնեցիր քու տէրունական պատկերը ճրագի լոյսով: Մեզ ալ՝ որ մեղքի մէջ ինկած ենք, կանգնեցուր քու սուրբ չարչարանքներուն միջոցաւ»:

«Կը քարեքանենք քեզ, ով Հօր փառակից ճշմարիտ Հոգի, դուն

նորոգեցիր մեզ որ առաջին Ադամի մեղքով ծածկուած էինք, նորոգէ մեզ մեր մեղքերէն քու նորոգիչ շնորհին միջոցաւ»:

Յիսուսի առակները՝ խօսուած մասնաւորաբար կորսուածներու մասին, կը ներկայացնեն յուզիչ պատկերը անոր՝ որ իր դրամը կը կորսնցնէ: Անիկա չի յիշեր թէ ուր պահ դրած է իր դրամը: Այն հովիւին՝ որու ոչխարներէն մին գլուխը առած քաժնուած է հօտէն եւ կորսուած է: Այն հօր՝ որու զաւակը այլեւս չուզեր իր հօրեական տունը բնակիլ, կը պահանջէ որ հայրը իրենց ինկած ժառանգութիւնը տալ որպէս զի գլուխը առնէ եւ հեռանայ տունէն:

Ի՞նչ կը նշանակէ կորսուիլ: Ինչպիսի՞ ցաւ եւ տառապանք կը զգայ կորսուողը եւ կամ կորսնցնողը: Որո՞շ ցաւը աւելի խոր է:

Առաջին պատկեր:

Մտածենք: Ընտանիք կը կազմես եւ գաւակ կը ծնիս: Ան կը հասնի տարիքի մը երբ բարձրագոյն ուսումը շարունակելու համար ուրիշ քաղաք պէտք է երթայ: Անոր մեկնումը տեսնելով աչքերդ արցունքով կը լեցունին: Առաւել՝ տունիդ մէջ գաւակիդ յատկացումը ննջասնեակը կը պարպուի: Կը մտնես այդ սենեակէն ներս, գաւակդ հոն չէ, տունէն հեռացած է: Աչքերդ դարձեալ արցունքով կը թրջուին: Այս ժամանակաւոր բաժանումն իսկ գաւակ կորսնցնելու չափ ցաւ կը պատճառէ հոգիիդ, թող որ եթէ յանկարծ երիտասարդ տարիքին արկածով կամ հիւանդութեամբ մահանայ:

Երկրորդ պատկեր:

Ընտանեօք արձակուրդի կ'երթաք ակնկալելով յիշատակելի եւ հաճելի օրեր անցնել: Յանկարծ կը նկատես որ դրամապանակդ գողցուած է: Հոգեկան աննկարագրելի տագնապի վայրկեաններ կ'ունենաս: Այնպէս կը թուի որ այս պարագային դրամդ բացառիկ արժէք ստացած է մտքիդ մէջ: Տակնուվրայ կ'ըլլաս: Ահա, ցաւը դրամ կորսնցնելուն: Կը զգաս որ աշխարհը փուլ եկած է վրայդ:

Երրորդ պատկեր:

Վարչական պաշտօնեայ ես կազմակերպութեան մը մէջ: Կը նկատես որ անդամներու թիւը աւելնալու տեղ կը պակսի:

Մնացորդներէն շատերն ալ իրենց յատուկ պատճառներով կը ձգեն եւ այլեւս չեն մասնկացիր ձեռնարկներու: Դրամապէս ալ չեն օգներ: Կը մտածես եւ կը մտահոգուիս: Ի՞նչ է պատճառը այս կացութեան: Կ'ուզես իմանալ թէ ինչու կը հեռանան: Ի վերջոյ եթէ այս շարունակուի կրնաս պաշտօնէ հանուիլ:

Յիսուսի խօսած առակներուն մէջ հովիւը ջանք չի խնայեր, կ'երթայ իր

կորսուած ոչխարը փնտռելու, գտնելու եւ հօտին վերադարձնելու: Դրամ կորսնցնողը կահ կարասիները կը տեղափոխէ կորսուած դրամը գտնելու համար: Իսկ հեռանալով կորսուած որդիի հայրը կը կենայ տան դրան առջեւ ողջագութեամբ եւ սրտագին ընդունելու կորուստէ վերադարձող գաւակը:

Ո՞վ է այն անձը որ նման փորձառութիւն մը չէ ունեցած իր կեանքին մէջ: Եւ ամէն անգամին ալ զգացած չըլլայ ճշումը իր հոգիին վրայ որ մղէ զինք հարց տալու թէ ինչո՞ւ այս կը պատահի: Հարցումին պատասխանը երկու ձեւով կրնանք գտնել:

Առաջին. մենք զմեզ կրնանք յուսահատութեան յանձնել եւ առանձնանալ մեր մեծութեան մէջ եւ կտրել մեր կապերը ամէնուն հետ, ըլլան անոնք ընտանիքի անդամ, բարեկամ, դրացի, եւայլն:

Երկրորդ. կրնանք բանալ մեր մտքի եւ հոգիի աչքերը Աստուծոյ լոյսին եւ փորձել իմանալու թէ աւելի ինչ կրնանք ընել կորուստին պատճառով ժխտական զգացումները փոխելու դրականի, որպէս զի նոր եռանդով կարենանք ելլել փնտռտուքի՝ գտնելու կորսուածը:

Փնտռուածը գտնելէն ետք միայն պիտի անդրադառնանք որ տարուած աշխատանքին բարւոյ լուծումը մեզ այնքան պիտի երջանակացնէ: Վերադարձուած ոչխարը, կորսուած դրամին գիւտը եւ անառակ որդիի վերադարձը առիթ պիտի ըլլայ խրախնանք սարքելու: Եւ Յիսուս կ'ըսէ. «Երկնքի հրեշտակները այնքան պիտի ուրախանան երբ տեսնեն մեղաւորի մը վերադարձը իր հօր տունը»:

Մեծ Պահիքի տեսողութեան ամենակարեւոր գործը ուրեմն, որուն պէտք է ձեռնարկենք, ճշտումն է թէ ի՞նչ

տեսակի յարաբերութիւն ունին մեր երկնաւոր Հօր եւ Յիսուս Քրիստոսի հետ: Ո՞րքանով կը հետեւինք անոնց ցուցմունքներուն զորս պիտի գտնենք արձանագրուած Սուրբ Գիրքին մէջ: Հայրապետներու կողմէ հաստատուած ուղղութիւնը ո՞ր չափով կ'ընենք մերը, նշտելու համար մեր կեանքի ճամբան: Եւ կամ կը յամառի՞նք մեր կեցուածքին մէջ, մերժելով ամէն հրաւեր վերադարձի մեր սխալ ճամբաներէն, նախընտրելով ապրիլ օտարութեան մէջ, անտէր, անտիրական:

Մարդ արարածը աշխարհի երեսին դրուած է ապրելու եւ ստեղծելու իր

նմաններուն հետ: Ան ընկերային կեանքի համար ստեղծուած է եւ ոչ թէ առանձնական գոյութեան համար: Հետեւաբար, երջանիկ պիտի ըլլայ ան որ դուրս կու գայ իր մութ քարայրէն, իր կորսուածութենէն, եւ ձեռք կու տայ՝ միտքով եւ հոգիով, եւ կ'իրագործէ իր ճակատագիրը ըստ աստուածային պատկերին որ կնքուած է իր հոգիին վրայ նոյնիմէն Հայր Աստուծմէ:

Եկէ՛ք որ գտնենք մենք զմեզ Աստուծոյ տան մէջ, ուր Իր Սուրբ անունը կը փառաւորենք եւ Իրեն երկրպագութիւն կ'ընենք:

ՇԱՀԷ Ա. ՔՀՆՅ. ԱԼԹՈՒՆԵԱՆ